

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. april 2015
Kontor: Straffulbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Camilla Brinch Rasmussen
Sagsnr.: 2015-0030-3313
Dok.: 1563536

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 646 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. april 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Mette Frederiksen

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 646 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Mener ministeren, at den europæiske arrestordre fungerer efter hensigten, når det aldrig lykkedes at få udleveret Søren Kam fra Tyskland til retsforfølgelse i Danmark?”

Svar:

Justitsministeriet udstedte i marts 2005 en europæisk arrestordre vedrørende den nu afdøde Søren Kam med henblik på udlevering af ham til straf- forfølgning i Danmark for hans rolle i forbindelse med drabet på Carl Hen- rik Clemmensen.

Som Justitsministeriet tidligere har redegjort for – senest i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 346 fra medlem af folketinget Peter Skaarup (DF) – afslog Landsretten i München den 31. januar 2007 at udlevere den nu afdøde Søren Kam, fordi drabet på Carl Henrik Clemmensen efter tysk ret anses for forældet, hvilket indebærer, at udlevering ikke kan finde sted.

Som anført i svaret på spørgsmål nr. 346, så er afgørelsen ikke i modstrid med principperne i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, og Justitsministeriet er heller ikke herudover i besiddelse af oplysninger, der giver anledning til at antage, at der er begået fejl i forbindelse med den ty- ske landsrets afgørelse.

Rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre har medført en generel effektivisering og lempelse af reglerne om udlevering mellem EU’s med- lemsstater. Samarbejdet mellem EU’s medlemsstater fungerer i langt de fleste tilfælde enkelt og smidigt.

Rammeafgørelsen indeholder en række nærmere (udtømmende opregnede) grunde, hvorefter en EU-medlemsstat kan eller skal afslå at fuldbyrde en europæisk arrestordre. Der vil således i alle EU-medlemsstater undertiden forekomme situationer, hvor det vil være relevant – eller efter omstændig- hederne endda obligatorisk – at nægte at imødekomme udleveringsbegæ- ringen.

Jeg mener ikke, at det ud fra den konkrete sag kan udledes, at den europæ- iske arrestordre ikke er velfungerende.